

ADLER SALVIUS

I Tullinge finns en lång väg som sträcker sig från Tullinge strand, förbi Tullinge gård och genom det nya radhusområdet, som heter Adler Salvius väg. Man undrar då, vem var denne Adler Salvius? Han föddes i Strängnäs år 1590 och hette då Johan Salvius. Hans far var stadsskrivare och hette Peder Hansson. Föräldrarna dog tidigt och han uppfostrades av biskop Petrus Jonae i Strängnäs. Eftersom han var mycket duktig fick han ett kungligt stipendium som gjorde att han sedan kunde studera utomlands och det resulterade i en juris doktorsexamen.

Efter hemkomsten anlätades han ofta av Gustav II Adolf som visade sin tacksamhet genom att upphöja honom i adligt stånd varvid Adler lades till hans ursprungliga namn.

Han gifte sig 1620 i Stockholm med en guldsmedsänka som var 30 år äldre än honom och fick en styvson som var jämgammal med honom själv.

Det sades att Salvius gift sig med den rika guldsmedsänkan av beräkning men det var nog så att han hade många avundsmän under den tid då endast högadeln erhöll de högsta ämbetena.

Vid vår största diplomatiska bedrift, förhandlingarna om Westfaliska freden, stod vid Johan

Johan Adler Salvius

Oxenstiernas sida, Adler Salvius som svensk legat.

Adler Salvius hade ju varken grevetitel eller riksrådsvärdighet att komma med och var ju inte alls så högförnäm som sin kollega. däremot var han så mycket mer begåvad, fint bildad och därtill en av de skickligaste diplomater som vårt land framlustrat.

Förgäves tog Johan Oxenstierna till hjälp all den högdragenhet, som han.

Sveriges rikskanslers son, var mäktig, - och det var inte litet det - för att markera sin överlägsenhet gentemot den lågättade med-delegaten och under förhandlingarnas gång kom Oxenstierna att hata Salvius, och kallade honom "uppkomlingen".

Salvius hade stått högt i gunst hos Gustav II Adolf och hade också drottning Christinas förtroende, och hon bidrog till att underhålla rivaliteten mellan de båda för-handlarna.

Då förhandlingarna var slutförda år 1648 utnämndes Salvius till riksråd.

När han dog 1652 ägde han gods i såväl Sverige, Tyskland och Finland. I Botkyrka ägde han bl.a. Tullinge och Hamra.

Trädgårdstorp finns ju omnämnt på kartor från mitten av 1600-talet och man undrar då, var det under Adler Salvius tid på Tullinge gård som Trädgårdstorp byggdes?

Källor:

Brita Söderbergs bok om Grödinge
Alf Henrikssons, Sveriges Historia

Eva

===== APROPÅ VÄGNAMN

Så undrar man också varför vägen nedanför Trädgårdstorp kallas Flottbrovägen och inte Flottsbrovägen?

(Stället mellan Albysjön och Tullingesjön har ju alltid hetat Flottsbro och det står det också på kartan. I Huddinge socken står det Flottsbro på vägskyltarna men i Botkyrka döper vägverket om platsen.

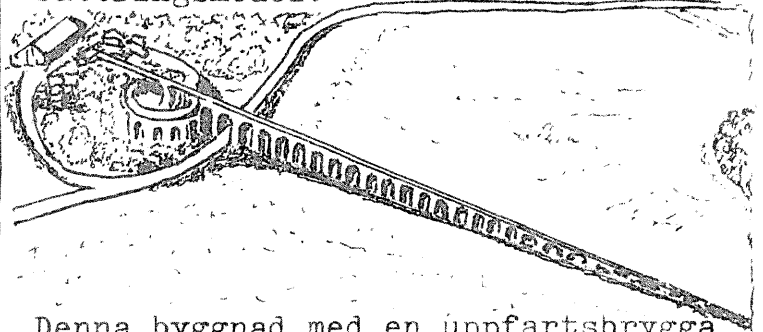
=====
Ur tidskriften
"BYGD OCH NATUR"
nr 2 1979.

"Han gjorde gårdegårdstörar av betong"

Så påstår de som var med på den tiden. "Han" var den berömde telefonfabrikören Lars Magnus Ericsson. En man som inte bara ägnade sig åt att förse folk med telefoner. Han var också en framgångsrik jordbrukare med många tekniskt förnämliga

lösningar av jordbruksproblem.

Ett av hans största intressen var byggnadsverk av armerad betong. Bl a lät han bygga en jätteanläggning, en jättelik betonggryta i vilken man tippade diverse avfall från innerstan för vidare bearbetning till Jordförbättringsmedel.

Denna byggnad med en uppfartsbrygga påminnande om en romersk akvedukt klassades så småningom som tekniskt kulturminnesmärke, men revs trots detta år 1973.

Ericsson ägde i Botkyrka, Alby gård och Hågelby gård.

År 1971 utförde Tekniska Museet på uppdrag av Riksantikvarieämbetet en granskning av Hågelby gårds betonganläggningar. Arbetena som hade utförts under 1916-1922, en tid då armerad betong fortfarande var ett nytt och oprövat material ansågs vara av hög teknisk kvalitet och utförda med stor yrkesskicklighet. Man ansåg också att motsvarighet till dessa knappast finns vare sig i Sverige eller utomlands.

Ur byggnadstekniskt och teknikhistoriskt intresse menade man därför att det var av vikt att hela den miljö som gårdsanläggningen utgör får bevaras. Det finns skador på betongen, vilka borde åtgärdas och fortsatt förstörelse borde förhindras.

I dag 1979 kan man konstatera att inga åtgärder tycks ha vidtagits för att förhindra fortsatt förstörelse. Antalet skador har dessutom ökat.

Ägare sedan 1964 är Botkyrka kommun som med hjälp av AMS-pengar restaurerat huvudbyggnaden men i övrigt tycks resurserna inte ha räckt till något underhåll.

Rosalie Ekvall som studerar vid Stockholms Universitet har skrivit en l-betygsuppsats om Hågelby gårds betonganläggningar och det är ur denna jag hämtat inspiration till ovanstående rader.

Rune Engström

1.444 par dansade från Hårga till Järvsö

■ FOLKLIKT • FESTLIKT • FÄRGSPRAKANDE

Det omdömet förtjänar den 14:e årgången av Hälsingehambon, som avverkades den 7 juli. Även om publikintresset inte var så rekordartat på andra håll, kunde man på Stenegården i Järvsö räkna in drygt 9000 betalande. Det är bara 500 färre än i fjol. En bra siffra med tanke på det hotfulla vädret.

En del problem hade arrangörerna dock att brottas med, fattas bara annat vid en så pass stor tävling. Fyra dagar före dagen H lämnade konferenciern Bengt "Polo" Johansson återbud p.g.a. en ryggåkomma. Ett återbud som togs tillbaka några dagar senare då han kände att han skulle kunna klara sin uppgift. Det behövdes i alla fall dubbla korsetter för att det skulle gå vägen. Ett annat problem var att den som skulle invignings-tala i Hårga, han hade fått en elakartad halssjukdom, så naturmänniskan Hilding Mickelsson från Rengsjö fick hoppa in i hans ställe. (Han hade visst fått en kvarts betänketid!!).

Om problemen var små var glädjeämnen större. Det regn som hotade Hälsingehambon så gott som hela dagen bröt aldrig ut förrän på kvällen. Kanske var det för Järvsös del beroende på att spelmännen inledde med att spela Trollens brudmarsch förstärkt med kyrkklockor i bakgrunden.

Scenprogrammet (körs vid varje etapp) var av internationell karaktär. Förutom de vanliga spelmännen fick vi höra Ingå spelmanslag från södra Finland, och beskåda ett trevligt om än amatörmässigt dansuppträdande av folkdansare från södra Frankrike. De verkligt bejublade dansuppträdandena stod Lappviks folkdanslag från Finland och dansgruppen Arlecchino från Bergamo i Italien för. Den senare gruppen hade en spexartad dans som någon klurig människa döpt till "de sista fentio metrarna i Arbrå".

Hälsingehambon, som både är en folkfest och en tävling, dansas i tre etapper. Den första etappen, som förresten startade i strålände sol vid 6-tiden i Hårga, dansas på slätteräng (kuperad) i dubbla ringar om 50 par i varje ring. I Hårga serveras även frukost.

När det sent omsider är färdigdansat är det ilastning i bussar (i år var det inte mindre än 65st) för vidare transport till etapp nummer 2, som är Bollnäs.

Den dansas på en gräsplan. Där blir vi

serverade kaffe, (serverade kanske inte är det rätta, men kaffe får vi i alla fall). Den tredje och sista etappen dansas i Arbrå där de tävlande har att kämpa med 300 meter asfaltväg i lätt motlut. Efter den personen blir det skinka och potatismos, tomat och toalettkö.

Sedan följer semifinal på Stenegården i Järvsö dit cirka 100 par avancerar och till sist dansas final dit 10 par tar sig.

För musiken under hela dansdagen, svarar Westlings Spelmän. De är helt fantastiska med sin spelglädje och uthållighet. De spelar 13 timmar i sträck! Bryter gör man endast för att fixa eventuellt brustna fiolsträngar.

●Gillet var representerat även i år, vi var 11 vuxna och 5 barn som hade styrt kosan till Järvsö.

Vilka är VI, kanske någon undrar, här är svaret: Furulidens, Wallöns, Mattssons, Avelins, Anna Grahn med kavaljer Martin Kunz samt Marie Karsbrink.

Som uppsamlingsplats hade vi valt OK-macken i Uppl.Väsby. Eftersom undertecknads farkost var sist anländ behövdes ingen väntetid varför färden kunde startas nästan omedelbart. Det höll på att trassla till sig redan från början, för vår 99:a ville ta en helt annan väg än den andra. Vi lyckades i alla fall ta oss ut till motorvägen och sen var det bara att brassa på...vadå??...90km...nåväl, hur som helst så kom vi i kapp och färden kunde gå i lagstadgat tempo. Vid Gysinge träffade vi Avelins som satt och åt lunch eller vad det nu var. Även vi tog fram medhavd förtäring och slog oss ner i gröngräset. Därefter fortsatte färden så mot Järvsö, dit vi kom, naturligtvis med avbrott för nödvändiga kispauzer, ugnefär vid 21-tiden. Efter en mycket kort rekognoscering av terrängen (det var ganska fullt med husvagnar och tält) vidtog den vanliga tältresningen. Bara den skulle kunna fylla ett A4 ark men det ska du kära läsare bli förskonad ifrån. Visst fick vi goda råd av vissa människor, men upp fick vi tälten. Förresten, har du försökt att sätta upp ett tält på pinnar som underlag? Jag har. Att sen försöka slå ner ca 20 tältpinnar, det gick men det tog tid och mycket tålamod och en massa fula ord (mest tänkta).

Efter denna tältresning satte vi oss för att att intaga en försenad middag. Sen satt vi och småpratade och glömd bort klockan (det är ju så ljust här uppe), vi hade ju morgondagens stor program att tänka på. Så vi troppade av lite till mans och "knoppade" (sömade) in. Efter några timmars sömn (för en del) var det

Forts. nästa sida

så dags att ge sig upp vid halv fyrtiden på morgonen för att hinna göra sig klar för dagens strapatser. Sen började en lång dag för oss alla.

Vi var 8 stycken som skulle dansa, och dansades det gjordes det av hjärtans lust, ivrigt påhejade av vår supporterskara som bestod av Furulidens och Britt med egna och andras barn. Bäst gick det för Stefan och Marie som hamnade på en hedrande 390:e plats. Därefter, men lite längre ner på listan, vi (Mattssons), sedan Avelins och till slut debutanterna Anna och Martin.

Att dansa Hålsingehambon kan vara lite tröttande. Ett eller annat skavsår, lite huvudvärk eller så kan alla drabbas av. Men arrangemanget är fantastiskt välordnat (i stort sett) och allt flyter friktionsfritt för alla dansare.

Till slut lite siffror i anslutning till denna mastodont-tävling som sågs av ca 25000 personer.

Enbart till frukosten i Hårga gick det åt 5300 limpskivor och 4300 knäckebröds-smörgåsar, 5300 korvskivor och 5000 ostskivor plus 1000 liter filmjolk och 2800 treor standardmjölk. □

PS. Inledningen till detta reportage är saxat ur olika tidningar.

DS

ArMa

Har du hört den här.

■ En man från Oslo skulle resa till Egypten.

- Passa på då och skaffa dig ett par krokodilskor, sa hans gode vän före avresan.

Mannen reste, kom hem, besökte sin vän. Vår gode Egyptenresenär var illa tilltygad över hela kroppen.

- Vad har hänt? undrade vännen förskräckt.
- Jo, jag la ditt råd på minnet. Jag dök i Nilen och en krokodil fick jag också tag i. Men inte tusan hade han några skor!

■ Polisen hade just gripit en man, misstänkt för inbrott. Det blåste hårt och den gripnes mössa for iväg med vinden.

- Släpp mej en stund, så jag kan hämta min mössa, sa den gripne.

- Änå, svarade polismannen. Då smiter ni bara. Stå kvar här så ska jag hämta mössan.

■ Ni har väl hört historien om nykteristen som inte ville att hans barn skulle gå i klass 2 B.

FOLKDANSUPPVISNING VID SJÖN TREKANTEN.

■ Söndagen den 10 juni infann sig Gillets folkdanslag vid sjön Trekanten i Gröndal för lekledning samt folkdansuppvisning.

Det var tyvärr en ganska liten publik som tagit sig dit.

Vårt dansprogram, som bestod av det nya Nils Holgersson-programmet upptog danser som: Landskrona-kadrilj, Smålandspolska, Slängpolska från Närke, Stenhug-garn och Ränningen.

Som slutkläm på allt tog vi upp publiken och dansade några smådanser, detta uppskattades. För musik svarade Olle S. Efter väl utträttat värv styrdes kosan mot Essos taverna vid Kungens kurva där vi intog kaffe med dopp.

FAMILJE - FESTIVAL PÅ FITTJA ÄNG.

■ Vid Botkyrka kommuns arrangemang av Familje-festivalen den 16-17 juni deltog Gillets folkdanslag. Vårt dansprogram bestod av Nils Holgersson-programmet med några små ändringar.

Här var det en rätt stor publik vilket ju alltid är roligt när man dansar. För musiken här stod Lennart och Berndt Carseberg vilken också agerade som konferensier för hela alltihopa. Efteråt så slog vi oss ner i gröngräset och drack kaffe.

FOLKDANSUPPVISNING PÅ TOREKÄLLBERGET.

■ Telge folkdansgille anordnade den 26/8 för tredje året "folkdansardagarna" i Södertälje på Torekällberget.

"Som vanligt" var inte vädret det bästa, så aktiviteterna fick hållas inomhus. Gillets folkdanslag hade blivit tillfrågade om man ville göra en uppvisning. Det ville man göra och vårt program var det nu väl inkörda Nils Holgersson-programmet, med några små ändringar i danserna. Både före och efter uppvisningen blev vi bjudna på kaffe med dopp. För det musikaliska stod Torsten Fahlén och Eskil Andersson med kompis Stig på bas.

ArMa □

Till Rademachersmedjorna och Zoo i Eskilstuna.

gick färden den 4/6

I ett vägsål straxt före staden stod Ingrid Avelin och vinkade in oss till en "lund så grön" och alla var samlade, solen sken, det var varmt, vi drack kaffe och åt smörgås och sedan iväg till Rademachersmedjorna där en gemytlig guide tog hand om oss. Han beklagade att inte smedjorna var igång och det är klart att det hade varit roligt att se dem i verksamhet men nu kunde vi i stället se och höra utan trängsel och i lugn och ro fråga om alla grejor från verktyg till finurliga lampor. Hur bostäderna var inredda och delades av flera familjer, hur gesäller och lärningar inhystes på vinden fick vi se och hur lärningar överlevde kalla vintrar frågade man sig verkligen.

De flesta museiföremålen voro fast förankrade för att ej försvinna. Ett av husen var försett med ett sådant trapphus som Högbrink tidigare hade och flera av oss reagerade med, "så skulle det ju ha varit" Huset blir något helt annat.

I tenngjuteriet arbetade man med en beställning och barnen fick varsin liten figur, gissa om de blev glada.

En egen församling hade dessa i mitten på 1600-talet importerade smeder bildat i Carl Gustafs stad, som Eskilstuna då kallades. De 6 så kallade kronhusen, som stå kvar, har bevarats i så ursprungligt skick som möjligt. I samtliga hus bedrivs någon verksamhet. Ett är

bl. annat utarenderat till en keramik, kanske ett bra sätt att hålla det levande och ekonomiskt bärande?

I ett annat fanns en vävkammare och försäljning av fina hemslöjdsalster. Tyvärr var inte alla hus öppna.

Miljön var mycket inspirerande och vi fick uppslag till vad vi skulle kunna göra på Trädgårdstorp. Mycket mer skulle kunna berättas om från Rademachersmedjorna men jag slutar om dem med att det är klart stimulerande att se andra museimiljöer och hembygdsgårdar för att få idéer till den egna verksamheten.

Ja så tog vi oss en tur till en skön plats och åt en god måltid i gröngräset och vilade fötterna före färden till Zoo. Klart är att barnen gladdes sig mer åt alla djur i den vackra parken. Några kom bäst omsams med de kelsjuka små hängbukssvinen från Vietnam, andra stannade vid de vackra flamingofågglarna och de gulliga pandorna.

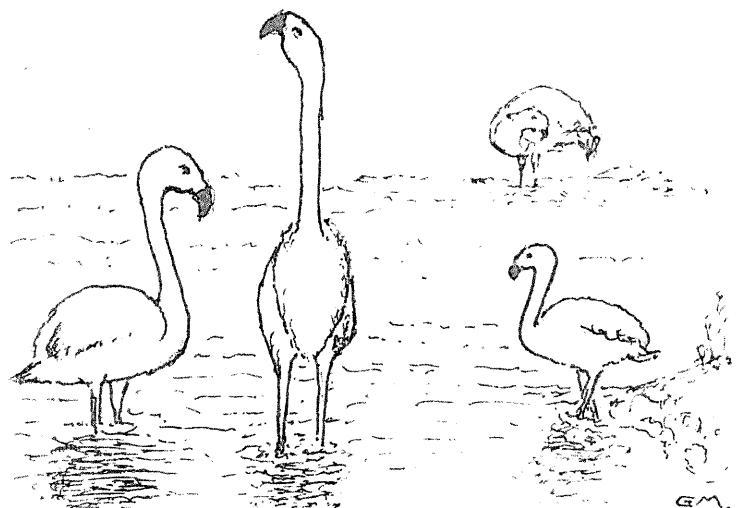
På tivoliavdelningen provade några på alla skakande, snurrande och gungande attraktioner medan George plockade vinster i koppartombolan.

Småningom led dagen mot sitt slut och vi skulle hemåt och för att få ut maximalt av resan åkte vi vägen förbi Sundbyholm och tog kafferast vid den imponerande Sigurdsristningen så fick vi lite fornminnen till allt annat trevligt vi upplevde denna dag.

Vi skiljdes glada, nöjda och trötta och åkte var och en till sitt.

Vi tackar arrangörerna för en trevlig utfärd och hoppas på flera.

Vera Torgilsson.

Gåvor: 3a

NYA MEDLEMMAR:

Kenneth Lindblom	Norsborg
Mirja Lindblom	Norsborg
Ingoo Wilhelmsson	Norsborg
Kjell Johansson	Norsborg
Kerstin Johansson	Norsborg
Karl Lundblad	Rönninge
Gunvor Lundblad	Rönninge
Maj Eriksson	Tullinge
Sven Eriksson	Tullinge
Petronella Eriksson	Tullinge
Bror Kärrström	Tumba
Cristina Kärrström	Tumba
Henry Sandström	Tullinge
Ulla Sandström	Tullinge
Karin Weilow	Rönninge
Maj Karlsson	Tumba
Bernt Bjurström	Norsborg
Elvy Bjurström	Norsborg
Sigge Andersson	Tumba
Ulla Andersson	Tumba
Yngve Olsson	Tumba
Margareta Olsson	Tumba

Vi hälsar er samtliga hjärtligt välkomna i Botkyrka Hembygdsförening.

Inom Gillet är vi alla du.

Styrelsen

* DEJ SKA VI FIRA!

20/10	Olle Eriksson	50år
2/11	Karin Karlström	75år
10/11	Siv Sandberg	50år
3/12	Axel Nilsson	60år
22/12	Hans Nyberg	50år
26/12	Anna Svea Holmström	80år

62 småbilder Foton av gamla ting bruksföremål etc. Bilderna är avsedda att fästas på Gillets Kartotekskort
Bilderna är skänkta av Bertil Dahlby.

Minnestallrik, motiv Tore Källbergets Väderkvarn. Överlämnades till Gillets Folkdans-lag, hade uppvisning på Torekällberget. d. 26/8

Ryggsäck med diverse småprylar avsedda vid en eventuell loppmarknad.

Gåva av Inga-Britt Praesto

=====

MEDDELANDE:

Har av Kulturnämnden fått i uppdrag att med mina bilder illustrera den nya Botkyrkaboken. Eventuellt kommer även foton från Gillets verksamhet att önskas.
- Såvida Du, som medverkat på mina tidigare publicerade bilder, icke vill gå med på eventuell publicering av samma bilder än en gång (till sagda bok), torde godhetsfullt meddela mig detta senast 15 oktober d.å.

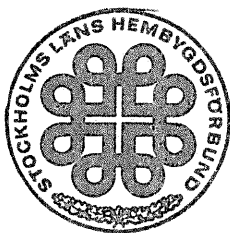
Med vänlig hälsning
Bertil Dahlby
tel. 0753/31468

HAR DU LUST OCH KAN ANSVARA FÖR EN AVDELNING I BARNLAGET PÅ ONSDAGSKVÄLLAR?

Ta kontakt med Gunilla Blomberg
Tel. 0753 51806.

(Omedelbar hjälp behövs.)

Vem har skickat 40 kronor från Öregrund 25/6 - 79 utan att skriva avsändarens namn?
Ring Ingrid Avelin 08/7711512.

Stockholms läns hembygdsförbund

KURSER

Kurs i byggnadsvård anordnas i Norrtälje den 13 - 14 oktober. Deltagarna får kunskap om gamla hantverkstraditioner och antikvariska principer vid renovering och ombyggnad av gamla hus.

Kurs i Släkt och hembygdsforskning den 29 oktober. Kurslokal är riksarkivet i Stockholm där en av tjänstemännen ger oss en 2 timmars lektion i ämnet.

HÖSTUTFLYKT

Hembygdsförbundets höstutflykt går i år till Sigtunatrakten och äger rum den 7 oktober.

Kortfattat program:

Besök i Wiby by

Visning av Venngarns slott

Presentation av Gärnsviken

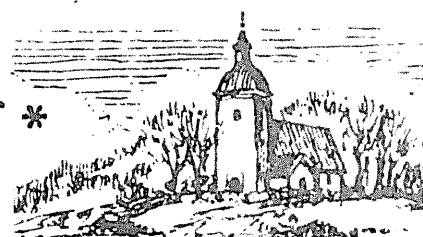
Promenad i Sigtuna

Anmälningar och ytterligare information

Sven-Gunnar Broström Tel. 0753/37108

* Grödinge hembygdsförening *

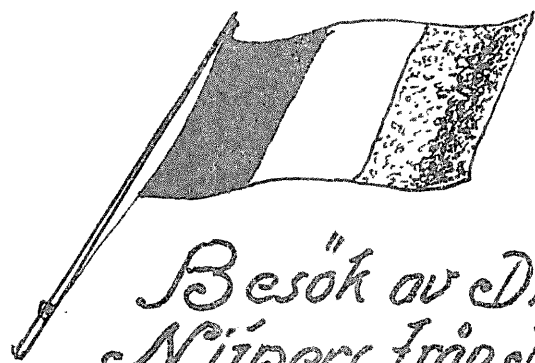

STUDIEBESÖK I VASASTUGAN
30 oktober

Fornminneskommitten kommer att under hösten/vintern anordna några studiebesök hos hembygdsföreningarna i våra grannsocknar. Det första besöket blir hos Grödinge Hembygdsförening som har sin hemvist i Vasastugan i Vårsta. Den 30 oktober kl. 19.00 är vi välkomna att se på byggnaden och föreningens samlingar. Eftersom lokalerna har begränsat utrymme kommer även antalet deltagare i visningen att vara begränsat. Anmälan om deltagande senast den 25 oktober till Sven-Gunnar eller Rose-Marie Tel. 0753/37108

GRÖDINGE HEMBYGDSFÖRENING
En kort presentation

Inom Botkyrka kommun verkar 2 st hembygdsföreningar. Den ena är Botkyrka hembygdsgille och den andra är Grödinge hembygdsförening. Föreningen har över 400 medlemmar och har sina föreningslokaler i Vasastugan i Vårsta. Föreningens verksamheter är bl.a. hembygdsforskning, naturskydd, Vasastugans restaurering, vävning, folkdans, hantverk, utflykter m.m. Årligt återkommande aktiviteter är dessutom julmarknad, höstmöte, svampbedömning och ett föredrag i samband med årsmötet. Dessutom anordnar föreningen varje höst och vår en utflykt.

Besök av Drieske- Nijpers från Belgien Onsdagen den 18 juli.

Kl. 17.30 hämtade Björn, Inger och Ellinor den belgiska bussen vid Esso Motorhotell i Södertälje. Den lotsades sedan till Trädgårdstorp där resten av "Gillarna" väntade. Efter en kort rundvandring bland stugorna kunde vi gå in till logen för att avnjuta ett svenskt smörgåsbord. Drieskarna var ganska trötta efter 2 dagars resa och en festival i Luxemburg dessförinnan men lite dans tillsammans hann vi dock med innan vi reste till Hågelby för att dela upp rum och öva till torsdagens uppvisningar.

Torsdagen den 19 juli.

Kl. 7.00 serverades frukost och litet sömniga "ramlade" den ena efter den andra ner för att äta. Kl. 8.00 på utsatt tid satt alla i bussen för en kortare sightseeing i Stockholm. Trafiken var mindre än väntat och det uppgjorda tidsschemat höll bra. Vi stannade upp vid Fjällgatan för att njuta av utsikten och studera en av isbrytarna vid kajen. Vi passerade Slottet och vid Stadshuset kunde belgarna få gå in och strosa i parken eller köpa vykort. Tack vare att alla lyssnade och passade tider hann vi med en halvtimmes besök, trots att vi ej beräknat att stiga av bussen här.

Utanför Stadshuset mötte "matpatrullen" upp och vi for ut på Djurgården där vi vid Källhagens Vårdshus åt vår medhavda skink och rissal. Det smakade verkligen gott där vi satt bänkade i solen och Drieskarna tyckte om arrangementet.

Sedan var det dags för den första uppvisningen i Kungsträdgården. Den avlöp fint och även vädret höll sig bra.

Men därefter gällde det att snabbt embarkera bussen för färd till Huddinge sjukhus där nästa uppvisning var. Tyvärr var det så lågt till tak i cafeterian att flaggspellet måste utgå ur programmet. Men - snabbt i bussen igen - lite saft hann vi med under vägen till Södertälje där Drieskarna hade nästa uppvisning på gågatan. Trafiken flöt fint varför det blev litet extra tid för shopping före uppvisningen. Regnet hängde i luften och programmet kortades något.

Därifrån blev det snabbmarsch till Paradiso ty nu kom regnet och innan vi hunnit fram öste det ner. Pizzabagarna fick det jäktigt ty vi kom något tidigare än beräknat men alla fick sina pizzor och det smakade gott.

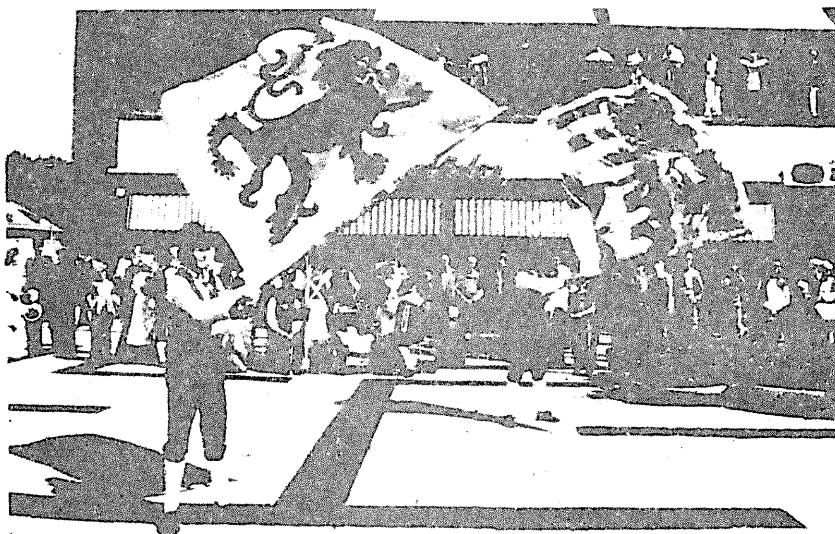
Vidare for vi till Tore Källberget men tyvärr fortsatte det att regna hela kvällen. Vi fick först en rundvandring bland de gamla husen innan uppvisningen som skedde i Bellevue. Trots det lilla dansutrymmet blev det en lyckad uppvisning men tyvärr fick man även här ta bort flaggspellet ur programmet. Lokalen var fylld till bristningsgränsen och genom de öppna fönstren tittade de som fått någon plats inomhus. Drieskarna avtackades med en gyllene kringla till laget och sedan bjöds alla på öl och bakade kringlor.

Detta var en hård dag för våra gäster men de klarade den bra.

Fredagen den 20 juli.

Förklarligt nog ville Drieskarna ha en sovmorgon i stället för det planerade besöket i kyrkan och till hållristningen. Vaktmästaren måste emellertid meddelas och Inger Hammarling, Ingrid Avelin och 2 av belgarna reste dit. Vi fick gå runt i stället och fick en mycket fin guidning i den fina kyrkan. Då vi skulle resa till hållristningen vid Slagsta fick vi sällskap av Helge Berg som också kommit till kyrkan och 2 damer från Nederländerna som haft svårigheter att hitta. De hade rest kommunalt från Stockholm och blev överlyckliga att få komma med i bilarna.

LÄNSTIDNINGEN Måndagen den 23 juli 1979

■ Johan de Clerq och Eddy Raes svarade för en imponerande uppvisning med flaggor, när den belgiska folkdanstruppen uppträdde i Tumba centrum i fredags.

Otur med vädret för belgiskt folkdanslag

TUMBA (LT)

Regn och åter regn...

Det folkdanslag från Belgien som under ett par dagars tid uppträtt i Södertälje med omnejd, hade verkligen otur med vädret.

— Det är inte så lätt att dansa när det regnar, menade en av dansarna efter fredagens uppträdande i Tumba centrum.

Men så där värst mycket led man nog inte, att döma av det fina genomförandet...

Dansarna, 26 till antalet, kommer från Flandern i Belgien. En plats som sedan medeltiden varit ett stort industri- och handelscentrum.

Flandern har också ett väldigt rikt kulturellt och konstnärligt utbud och det var lite av detta som dansarna avslöjade.

Man dansade bl a en kadrilj från Diest och Maldegen och framförde en imponerande svärdans, där sju pojkar svingade stora tunga svärd, allt medan dansen fördes i ett ystert tempo. Applåder från publiken var kraftiga och långa.

Johan de Clerq och Eddy Raes svarade för en fantastisk skicklig flagguppvisning. Man utförde diverse konster, t.ex. lät flaggan rote-

ra runt benen, för att sedan i nästa ögonblick låta den göra en luftfärd. Allt detta i takt med de trumvirvar som Godfried Van de Vyven producerade.

Dansarna från Flandern har gjort succé. I torsdags besökte man Södertälje och dansade på gånggatan samt Torekällberget och i fredags var man på Hudänge sjukhus och Tumba centrum.

Och på samtliga utomhusframträdanden har regnet fallit, tråkigt nog.

Men nå't fel på belgarnas danshumör var det sannerligen inte.

Text:

KEIJO LIIMATAINEN

Foto:

HANS CLAUSEN

■ Kadrilj från Maldegen heter den här dansen, som handlande tumbabor fick tillfälle att titta på, trots att regnet föll just innan folkdansarna från belgien skulle till att börja.

Resten av gruppen tränade in ett nytt program och vid middags-tid åkte alla till Tumba Torg för uppvisning

Även här seglade det upp mörka moln på himlen och programmet fick brytas för en stunds regnande men så småningom kunde dock torget somas rent på vatten och programmet kunde genomföras.

Efter middag på Hågelby styrdes kosan till Gamla Stan för shoppning. Sedan samlades alla såväl drieskare som Gillare hos Ingrid ó Gunnar Avelin. Kvällen började med bad och roddturer i hoplånade båtar. Regnet kunde dock inte hålla sig hela kvällen varför vi samlades i gillestugan. Kaffet fick alla emellertid vänta på då de fyllda TV-kannorna stod kvar på Hågelby!!! Med hjälp av grannarnas kaffebryggare kunde vi dock snart få något varmt i oss. Så småningom var det också uppehåll och dags för korvgrillning. Kvällen fortsatte mycket gemytligt med sång och lekar ute på gräsplanen och avslutades med syskonring. Ett diplom utdelades vid kaffet till Johan de Clercq som "på kort tid lärt sig den svåra dansen hambo".

Lördagen den 21 juli.

Morgonmålet serverades vid 8-9 tiden och sedan avgick bussen till Vällingby och uppvisning där Bosse Hammarling hade på morgonen tagit en flicka med tandvärk och hennes pojkvän med sig till tandläkaren. De skulle sedan komma till Vällingby. Vid framkomsten till Vällingby fanns det ingen som mötte. Inger Falk försökte först få tag på någon ansvarig men ingen fanns varför Björn försökte på polisstationen. Där träffade han Ingrid som måste få tillstånd att parkera bussen.

Till slut ordnade allt upp sig och uppvisningen genomfördes helt och hållet på kullerstenstorg.

Men nu raskt in i bussen för vidare färd till Norra Langö brygga där båt skulle hämta till Tynningö. Trots vilda protester då bussen svängde in på fel väg hamnade vi till slut rätt. Båten lade ut från land och kvar stod busschauffören, flickan med tandvärk

och Ingrid. De skulle så småningom hämta upp alla vid Slottet.

Drieskarna tågade upp från båten och gjorde en mycket uppskattad uppvisning. I slutfasen av uppvisningen drog sig några ned till båten för att göra i ordning smörgåsar, kaffe, te och öl. Bord togs fram och det dukades i salongen på nedre däck. När alla kom var det serverat och resan genom en del av Stockholms Skärgård anträdde MS Blidösund tog oss till kajen nedanför Slottet, dit vi kom vid 15-tiden. Bussen fanns redan på plats. och tog oss till Hågelby för klädbyte. Det var kallt på sjön så Drieskarna hade fått nytta av sina ytterkläder. Flickorna hade mörkblå slängkappor som var nyligen färdiga. Pojkarna hade grå rockar.

Sedan bar det av till Trädgårdstorp där Lars-Gunnar Lindström och Björn Wahlgren grillade lamm. Några skar sallad i köket och sedan fick vi öl el. läsk och painriche. Vi dansade sedan litet tillsammans och senare bjöds på kaffe och dröd inne på Logen. Drieskarna avtackades något som blev en shock för Frieda Noens lagets ledare. Hon trodde avtackningen skulle ske söndagmorgon. Drieskarna fick Sanct Botvid i trä och en pärm med foton från uppvisningen i Tumba. Alla fick en liten Botkyrkakarta, en tröja samt översättning av Botvidslegenden.

Många Gillare följde sedan med till Hågelby där Drieskarna en efter en drog sig upp på rummen.

Plötsligt stod några flickor i köket alldeles förskräckta, de hade hört så mystiska ljud. Vi upplyste dem att det var ett gammalt hus de var i och att det kunde finnas spöken. Åter hördes ljudet och Joe försvann upp på vinden och åter hördes ljudet - men ner kom han med en järnkätting. Det var Gunnar Avelin som dragit den över golvet på vinden. När lugnet åter sänkt sig kröp alla till sängs.

Söndagen den 22 juli.

Härligt! Sovmorgon! Frukosten serverades först kl. 9 Det var idel packning på morgonen. När resväskorna pressats ihop skulle de stuvats i bussen. Innan avfärden samlades alla i ring. Gillet avtackades med en

DN SYDVÄST

Onsdagen den 25 juli 1979

Flamländsk dans med Andrés nypare

□ Drieske Nijpers — ett tjugotal unga dansare från Belgien — dansade flamländska danser till traditionell musik i bl a Tumba och Södertälje förra veckan.

Med klingande svärd och smattrande fanor uppträdde musik- och folkdansgruppen Drieske Nijpers från Belgien i bl a Tumba och Södertälje förra veckan. Ett tjugotal unga dansare visade flamländska danser till traditionell musik.

Svärden hanterades av män —

givetvis — och ingick i en dans med komplicerade turer. Det var också männen som svingade de praktfulla fanorna från det gamla Flandern till en ensam trummas dunkande. "Fahnen-schwingen", som det kallas på tyska, har medeltida ursprung.

Resten av programmet var inte lika manligt krigiskt. Kvinnorna och männen dansade gamla flamländska danser, mest pardanser men också ringlekar.

Drieske Nijpers — namnet be-

tyder något i stil med Andrés nypare och anspelar på en kvacksalvare från 1800-talet — hade bjudits hit av Botkyrka hembygdsförening, som firar 30-årsjubileum i år. De svenska och belgiska folkdansarna har besökt varandra tidigare. Den här gången framträdde Drieske Nijpers på gågatan och på Torekällberget i Södertälje samt på Tumba torg. De dansade och spelade också för patienter och personal på Huddinge sjukhus.

tavla av kyrkan i S:t Gillis Waas,
en keramikmugg för öl! och Dries-
karnas egen grammofonskiva med
danser och beskrivning av dessa.

Innan alla gick in i bussen
sjöng vi "Vem kan segla" och Dri-
eskarnas avslutningssång.

Ingrid ó Gunnar Avelin samt
deras flickor åkte med gruppen
till Arvika. Med på färden fick
de termosar med the och kaffe och
mängder av smörgåsar. (Det smaka-
de jättegott - Ingrids anmärkning)

Alla vinkades av och med
sorg såg vi bussen försvinna.

Men nu återstod att ställa i
ordning Hågelby. Kvar fanns Ediths
badträkt och handduk och Pauls
och Ritas skohorn, annars hade
allt kommit med.

När alla lämnade Hågelby var
allt städlat och hoppackat.

Endast sängarna i hallen
vittnade till slut om att ett
helt folkdanslag bott på Hågelby.

IF. ó IA.

**Diplom och förhänste-
tecken utdelades
vid avslutningsfest
för sommarens
arbete vid Träsk-
gårdstorp den 15/6**

**Hembygdegillet förhänste-
tecken tilldelades:**

Inga Olausson
Harry Olausson

Diplom

för förtjänstfull gärning inom
Botkyrka Hembygds-gille
utdelades för första gången inom
Gillet den 15 juni 79. till:

Gunborg Eriksson
Per-Arnold Körvell
Ulla-Britt Körvell
Lars Boman
Björn Falk
Inger Falk
Göran Furuliden
Elsie Karsbrink
Arne Mattsson
Torbjörn Palm
Åke Palm

=====

FÖRMINNESKOMMITTÉN kallas till sam-
manträde på Torpet Slätten Fredagen
den 28 sept. kl. 19.

G.M.

=====

Ans. utgivare Bo Hammarling
Redaktionskommitte:
Georg Malmkvist Tel. 08 7781711
Inger Falk " 0755 66563
Arne Mattsson " 0753 37116
Roland Wester " 08 7781509
Red. Malmgårdsb. 2. 14600 Tullinge.